

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΗ ΓΙΟΥΛΗ ΤΣΑΚΑΛΟΥ

Πρίν μιλήσουμε για το Συγγραφικό σας έργο, θα ήθελα να μας πείτε δύο τρία λόγια για εσάς. Πού γεννήθηκατε, που μεγαλώσατε, τι σπουδές κάνατε, εάν και πού εργάζεστε, γενικά ότι πιστεύεται πως θα βοηθούσε τον αναγνώστη να σας γνωρίσει καλύτερα;

Γεννήθηκα στην Αθήνα, η καταγωγή μου όμως είναι από το Τολό Αργολίδας. Ο πατέρας μου ήταν αξιωματικός της αεροπορίας και οι συγκεντρώσεις από την υπηρεσία του είχαν σαν αποτέλεσμα να περάσω τα παιδικά μου χρόνια σχεδόν σε όλη την Ελλάδα! Η μόνην έδρα μας όμως ήταν πάντα η Αθήνα. Σπούδασα στην Φιλοσοφική σχολή Αθηνών στο τμήμα της Παιδαγωγικής Ψυχολογίας, ενώ παράλληλα τήρη πτυχίο στην αγγλική και ιταλική γλώσσα. Για αρκετά χρόνια ασχολήθηκα με τη διδασκαλία ξένων γλωσσών, αλλά τα τελευταία χρόνια με κέρδισε ο κόσμος των επιχειρήσεων και του μάρκετινγκ. Εδώ και οκτώ χρόνια εργάζομαι σε μια κατασκευαστική εταιρία στη Γλυφάδα ως υπεύθυνη πωλήσεων.

Πότε αλλά κυρίως πως προέκυψε η Συγγραφή των τόσο αξέιδογων βιβλίων;

Από μικρό παιδί έγραφα, από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου. Δημήματα, παραμύθια, οπδήποτε με εντυπωσίαζε ήθελα να το εκφράσω γραπτώς. Ήταν η διέξοδος μου αυτή. Το 2005 όμως ήταν η πρώτη φορά που έγραψα βιβλίο και αφορμή στάθηκε μια αληθινή ιστορία που έζησα από κοντά. Ήταν τόσο συγκλονιστική για μένα, που θέλησα να την καταγράψω. Δεν τη περίμενα πως θα το διδάξει και κάποιος άλλος, δε φαντάζομαι ποτέ πως θα γνόνταν βιβλίο! Όμως φίλοι και γνωστοί με προέτρεψαν να το στείλω δοκιμαστικά σε έναν εκδοτικό οίκο κι έτσι επέλεξα τον Ψυχογιό. Και φυσικά δεν το μετάνιωσα ποτέ!

Οταν αποφασίστεστε οι τελειώσετε και θα έπρεπε πιά παρουσιάστετε το πρώτο σας βιβλίο σε ξένους, πή σε έναν Εκδοτικό Οίκο, τι νοιώσατε;

Σε συνέχεια της προηγούμενης απάντησής μου, σας λέω πώς μου φαινόταν σαν ψέματα! Δεν το φαντάζομαι ποτέ ότι το έργο μου, που ήταν περισσότερο σαν κατάθεση ψυχής για μένα, θα ενδιαφερόταν ένας εκδοτικός οίκος να το εκδόσει! Όταν το πήρα στα χέρια μου τυπωμένο, πραγματικά

ΜΑΡΙΑ ΤΖΙΡΙΤΑ: ΜΕ ΑΠΩΘΟΥΝ ΟΙ... “ΨΩΝΙΣΜΕΝΟΙ!”

Η γνωστή συγγραφέας Μαρία Τζιρίτα μίλησε για το συγγραφικό της έργο, το πρώτο της βιβλίο, τους συγγραφείς και άλλα πολλά.

τα συναισθήματα που ένιωσα πλησίαζαν εκείνα που είχα νιώσει όταν κράτησα τη νεογέννητη κόρη μου στην αγκαλιά μου...

Ηταν εύκολο για εσάς να βρείτε έναν εκδοτικό Οίκο, δεδομένου πως οι ποι πολλοί Συγγραφείς για παρά πολλά χρόνια προσπαθούν να βρούν Εκδότη;

Ήταν εύκολο για μένα, στάθηκα πολύ τυχερή. Μου είχαν συστήσει τον Ψυχογιό και πήγα κατευθείαν εκεί με το πρώτο μου βιβλίο, το παιδί της αγάπης. Ο κύριος Θάνος Ψυχογιός, ο εκδότης μου, αλλά και όλοι οι συνεργάτες, αποτελούν για μένα πλέον μια δεύτερη οικογένεια. Θεωρώ ότι αυτή τη σπιγή είναι ο μεγαλύτερος εκδοτικός οίκος στην Ελλάδα και ο μόνος που κάνει φιλανθρωπικό έργο στους δύσκολους καιρούς που ζόμε. Είμαι ειλικρινά πολύ περήφανη που ανήκω σε αυτή την ομάδα.

Πώς αντέδρασαν οι οικείοι σας, όταν τους ομολογήσατε πως θέλετε να γίνετε Συγγραφέας, επειδή γνωρίζω

πως η Συγγραφή βιβλίων είναι χρονοβόρα αλλά και πρέπει ο Συγγραφέας να απομονώνεται από τους γύρω για αρκετές ώρες; Ήταν δηλαδή η οικογένειά ας αρωγός σε αυτήν την προστάθεια σας;

Η αλήθεια είναι πως δεν το ανακοίνωσα σε κανέναν. Οταν επρόκειτο να εκδοθεί το πρώτο μου βιβλίο, ήταν εκπλήξη για όλους. Κανείς δεν ήξερε πως έγραφα βιβλίο! Συνήθως δεν απομονώνομαι για να γράψω, μου βγαίνει αβίστα στον ελεύθερο χρόνο μου και δε στερώ τίποτα από τους φίλους και την οικογένειά μου. Σαν ίδια πάντας άρεσε πολύ σ' όλους και φυσικά με ενθάρρυναν και με στηρίζουν πάντα.

Οταν γράφετε ένα βιβλίο βάζετε πινελιές του χαρακτήρα σας στους ήρωες, ή δεν έχουν συνήθως καμιά σχέση με εσάς, είναι δηλαδή προϊόντα καθαρά φαντασίας;

Αν συμβαίνει αυτό, αν δηλαδή βάζω στοιχεία της δικής μου πρωτωπικότητας στους ήρωες, είναι κάτι που γίνεται ασυνείδητα και είναι αναπόφευκτο. Συνήθως οι ήρωες είναι

φανταστικοί, εκτός από εκείνους στις αληθινές ιστορίες, όμως για να τους δημιουργήσως έχω εμπνευστεί από ανθρώπους που γνωρίζω και ίσως κι από μένα την ίδια.

Υπάρχει κάποιο από τα βιβλία σας που αγαπάτε περισσότερο και γιατί;

Νομίζω πως έχω μια ιδιαίτερη αδυναμία στο παιδί της αγάπης, γιατί είναι το πρώτο μου παιδί κι είναι και αληθινή ιστορία. Ήταν αφερεωμένο στη μνήμη του παιδιού αυτού, του Στέλιου κι ένωσα πως δικαιώθηκε έστιν και μετά που έψυχε από τη ζωή, μέσα από την αγάπη που πήρε από τους αναγνώστες μου. Αυτό είναι ένα γεγονός που πάντα με συγκινεί και με κάνει να έχω αυτό το βιβλίο σε πάτημα ιδιαίτερη θέση στην καρδιά μου...

Μπορεί κάποιος Συγγραφέας να βιοποριστεί απλά και μόνον από την Συγγραφή των βιβλίων...η νομίζεται πως αυτό είναι αδύνατον;

Όχι δεν είναι αδύνατον, αλλά χρειάζονται αρκετά χρόνια πορείας και μάλιστα επιτυχιμένης πορείας. Το θέμα είναι ότι όσα χρήματα κι αν βγάλει τελικά ένας συγγραφέας από τα βιβλία του, την συγγραφή δε μπορεί ποτέ να τη δει σαν επάγγελμα. Αν συμβεί αυτό θα χαθεί η μαγεία. Για μένα η συγγραφή συγκαταλέγεται στις τέχνες κι εκεί οφείλει να παραμείνει

Ποιός η τι θα μπορούσε να σας εμπνεύσει;

Η ίδια η ζωή με εμπνέει. Άνθρωποι και καταστάσεις βαθιά συναντηθηκαν, που θεωρώ ότι αν τις καταγράψω θα περάσω κάποια μηνύματα στον κόσμο, πιθανόν να βοηθήσω κάποιους να γνωρίσουν καλύτερα τον ίδιο τους τον εαυτό αλλά και τους γύρω τους. Μέσα από τις ζωές των άλλων πολλές φορές βρίσκουμε τις λύσεις και τις απαντήσεις στα δικά μας προβλήματα

Τι θα μπορούσε να σας κάνει να σταματήσετε να γράφετε;

Νομίζω τίποτα απολύτως, αλλά δε θέλω να λέω μεγάλα λόγια. Αν η υγεία μου δε μου το επιτρέπει, δηλαδή πάψω να βλέπω ή να μπορώ να πληκτρολόγω, τότε ειλικρινά δεν ξέρω τι θέλων... Φαντάζομαι ότι προσαρμοστώ, τύρα όμως που το σκέφτομαι μου προκαλεί θλίψη. Κι αυτό γιατί η συγγραφή για μένα είναι η ψυχοθεραπεία μου.

Ποιός τύπος ανθρώπου σας απωθεί;

Με απωθούν οι άνθρωποι που έχουν μεγάλη ιδέα για τον εαυτό τους, οι "ψωνισμένοι" που λέμε. Νομίζω πως το χειρότερο που θα μπορούσε να μου συμβεί θα ήταν να με κατηγορήσει κάποιος πως έχω καβαλήσει το καλάμι. Γι αυτό φροντίζω πάντα να είμαι χαμηλών τόνων και να πατάω τα πόδια μου γερά στη γη.

Στόν χώρο σας ,στον χώρο των Συγγραφέων, πιστεύετε πως υπάρχει υγείες ανταγωνισμός, μπορεί να προκύψουν φιλίες μεταξύ σας η η

άνοδος και η προώθηση της δουλείας σας κάνει τους Συγγραφέis πιο κλειστούς στις σχέσεις τους;

Οι συγγραφείς είναι κι αυτοί άνθρωποι, όπως όλοι οι άλλοι. Υπάρχουν λοιπόν διαφορετικοί χαρακτήρες ανάμεσά τους, με προτερήματα και ελαττώματα. Κάποιοι είναι ανταγωνιστικοί, κάποιοι είναι καχύποτα και κλειστοί, κάποιοι είναι απλοί και ανοιχτόκαρδοι. Με αυτούς που ταιριάζω φυσικά έχω δημιουργήσει φιλικές σχέσεις - για τους άλλους απλά αδιαφορών.

Εγώ έχω την άποψη πως ο Συγγραφέας είναι ιδιαίτερος άνθρωπος, πιστεύει δηλαδή πως είναι πολύ δυσκολή πράξη η καθημερινή κατάθεση μιαλού και σκέψης στο χαρτί και γιατίδε πιθανόν να έχει κάποιες ιδιαιτερότητες πχ να είναι ολιγομιλητός, απρόσποτος, επειδή είναι χωμένος στις σκέψεις του και δεν μπορεί να παρατηρήσει γύρω του εσείς πιστεύετε .. στις όποιες ιδιαιτερότητες των Καλλιτεχνών και. Ν.Π.Ι.Μ. Ομάδες γνωράφει : .

Όχι δεν το πιστεύω αυτό που λέτε. Οπως σας είπα κι παραπάνω, είναι άνθρωποι σαν όλους τους άλλους. Αν κάποιους τους έχει "χτυπήσει" η επιτυχία κι έχουν αποκτήσει ιδιαιτερότητες, είναι επειδή ήταν ο χαρακτήρας τους κι από πριν. Δεν έχει να κάνει με τη συγγραφή. Σίγουρα η καλλιτεχνική φύση είναι συνήθως πολύ ελεύθερη, πιο ασυμβίβαστη - αλλά σε καμιά περίπτωση δεν είναι παραπέντε και στριφνή.

Συνήθως ο άνθρωπος φοβάται την μοναξία ή το σκοτόδιαλλο άλλοι άνθρωποι φοβάνται τους ίδιους τους ανθρώπους. Εσείς θα φοβόσαστε πιο πολύ στην ζωή σας;

Μέχρι να ενηλικιωθεί η κόρη μου ο μεγαλύτερος μου φίδιος ήταν μη μου συμβεί κάτι και την αφήσω απροστάτευτη. Τώρα που είναι πια είκοσι χρονών κι έχει ανεξάρτητοποιηθεί, δε θα έλεγα ότι φοβάμαι κάπι ίδιατερο. Δε θέλω να έχω φίδιο, γιατί είμαι οπαδός της θεωρίας ότι αυτό που φοβάσαι παθήνεις τελικά, δηλαδή ότι η αρνητική ενέργεια έλκει αρνητικές καταστάσεις. Γι αυτό προτιμώ να σκέφτομαι θετικά και να νιώθω ευγνώμων για όσα έχω στη ζωή μου.

Για σας η προσωπική ευτυχία πως μεταφράζετε;

Προσωπική ευτυχία για μένα σημαίνει έρωτας. Έται απόλυτα. Ποτέ δε νιώθω απόλυτα ευτυχισμένη κι ολοκληρωμένη αν δεν έχω έναν άνθρωπο δίπλα μου, ένα σύντροφο, συνοδοπότρο στη ζωή μου, τον οποίο να είμαι ερωτευμένη και να τον θαυμάζω.

Πότε η ευτυχία κτύπησε για εσάς την πρότα για πρώτη φορά;

Από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου ήμουν ένα ευτυχισμένο παιδί. Γενικά είμαι αισιόδοξος άνθρωπος και χάρομαι με τα απλά και καθημερινά, αν με ρωτάτε για την πιο ευτυχισμένη στιγμή της ζωής μου, θα σας έλεγα ότι ήταν όταν γέννησα την κόρη μου. Φυσικά υπάρχουν κι άλλες πολύ ευτυχισμένες στιγμές, που οι περισσότερες πλέον συνδέονται και με τα βιβλία μου.

Υπάρχει κάτι από που ίσως να 'έχει σημαδεύσει την ζωή σας και να σας έκανε να δείτε τον κόσμο διαφορετικά;

Διαφορετικό όχι, δε θα το έλεγα. Πάντα πίστευα ότι πρέπει να ζούμε την κάθε μέρα σα να είναι η τελευταία και να μην αναλωνόμαστε σε μικροπράγματα, να μην στεναχωρίμαστε για καταστάσεις που ο χρόνος μπορεί να γιατρέψει. Μπορώ να πω ότι απλά ενισχύθηκε αυτή η θεωρία μου όταν αντημετώπισα ένα πρόβλημα με την υγεία μου, ένα χρόνο πριν. Από τότε ακόμα πιο έντονα προσπαθώ να ζω την κάθε μου μέρα και να απολαμβάνω αυτό που λέγεται ζωή.

Ποιός η τι είναι το ποιό αγαπημένο πράγμα στην ζωή σας;

Φυσικά η κόρη μου

Ο άνθρωπος Μαρία πόσο απέχει από τους ήρωες των βιβλίων που γράφει :

Δε νομίζω πως απέχει και πολύ. Το συγκρητισμένο και νωρίτερα, όλοι οι ήρωες έχουν κάτι από μένα κι είναι φυσικό, αφού είναι δημιούργημά μου. Πιθανόν να μοιάζουν με μένα περισσότερο απ' όσο νομίζω, επειδή όταν γράφω λειτουργώ καθαρά με το υποσυνείδητό μου. Πιστεύω πως η πρωιδά με την οποία μοιάζω και ταυτίζομαι περισσότερο είναι η Κατερίνα στο "Άν δεν υπήρχε αύριο".

Ποιό θα μπορούσε να πει κανείς πως είναι το καλό και ποιό το κακό κομμάτι του χαρακτήρα σας;

Το καλό δεν είμαι σίγουρη πως μπορώ να το πω εγώ... Το κακό πάντως είναι ότι πολλές φορές γκρινιάζω, παραπονέμαι στους δίκούς μου ανθρώπους και καιρά φορά τους μιλάω απότομα - έτσι μου λένε τουλάχιστον!

Υπάρχει κάποιο μέρος που θέλετε να ζήσετε; Και γιατί εκεί;

Θα ήθελα κάποτε να ζήσω στον τόπο απόπου κατάγομαι, στο Τολό Αργολίδας, γιατί εκεί είναι η πατρίδα μου κι είναι το μέρος που αγαπώ περισσότερο από κάθε άλλο στον κόσμο.

Μαρία Τζιρίτα θέλετε να ευχηθείτε κάτι πρώτα για εσάς και ύστερα για τους άλλους ανθρώπους;

Για τον εαυτό μου θέλω να ευχηθώ να μη χάσω τίποτα από όσα έχω και για όλο τον κόσμο να ευχηθώ να είναι ευτυχισμένοι και να έχουν αυτό που λαχταρά η καρδιά τους περισσότερο... Καλή χρονία σε όλους και σας ευχαριστώ από καρδιάς!

Ευχαριστώ πολύ την Συγγραφέα Μαρία Τζιρίτα για ότι μου εκμυστηρεύτηκε και της εύχομαι κάθε βιβλίο της να έχει επιτυχία και να αγκαλιάζεται από όλους τους αναγνώστες!!